

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.935 van 23 januari 2003
in de zaak A. 121.572/XII-3557.**

In zake : Freya HENDRICKX,
wonende te Brussel,
Steenboklaan 146

tegen :

de GEMEENTE SINT-PIETERS-WOLUWE.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freya Hendrickx op 27 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe, meegedeeld op 2 april 2002, waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard voor de schriftelijke proef van het aanwervingsexamen van maatschappelijk assistent(e);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe op 17 september 2001 besluit een aanwervingsexamen te organiseren voor onder meer de graad van maatschappelijk assistent(e); dat het examen een schriftelijke en een mondelinge proef omvat en de kandidaten om te slagen 50 % van de punten voor elke proef en 60 % van de punten voor het geheel moeten behalen; dat verzoekster, sinds 1 juni 1994 in dienst bij verwerende partij als contractueel maatschappelijk assistente, zich kandidaat stelt; dat het college van burgemeester en schepenen haar met brief van 2 april 2002 meedeelt dat zij niet geslaagd is voor de schriftelijke proef, aangezien zij 22 punten op 50 behaalde, en dat zij niet mag deelnemen aan de mondelinge proef; dat, na herhaald aandringen van verzoekster op bijkomende informatie, het college met brief van 17 mei 2002 meedeelt: “U hebt de helft van de punten niet gekregen aangezien er geen structuur in uw werk aanwezig was en dat de inhoud onvoldoende was”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster in een enig middel de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aanvoert; dat zij uiteenzet dat de juridische

en feitelijke motieven van de vaststelling van een examenresultaat uit de beslissing zelf of de voorbereidende stukken moeten blijken, dat aan haar alleen het resultaat van het examen is betekend, dat zij op eigen initiatief “een kopie van haar examen [heeft] ontvangen maar zonder aantekeningen van de jury die haar in staat kunnen stellen de feitelijke en juridische motieven te kennen”, dat zij bijgevolg niet weet of er motieven voor de bestreden beslissing bestaan en of ze, in voorkomend geval, de bestreden beslissing kunnen schragen;

Overwegende dat verwerende partij in de nota tegenwerpt dat de mededeling van de behaalde punten aan de wet van 29 juli 1991 voldoet, dat verzoekster niet de helft van de punten heeft gekregen omdat er geen structuur in haar werk zat en de inhoud onvoldoende was, dat het examen “een casusproblematiek als voorwerp had zodat de proef geen betrekking had op het beantwoorden van kennisvragen” en dat “door de examencommissie objectief [werd] vastgesteld dat de door verzoekster gegeven schriftelijke antwoorden op geen enkel punt overeenkwamen met het door de examencommissie opgestelde typeantwoord”;

Overwegende dat de schriftelijke proef waarvoor de bestreden beslissing verzoekster niet geslaagd verklaart, geen kennisvragen behelst, maar de “Studie van een geval: analyse van de situatie en voorstel tot oplossing”; dat dan een louter cijfer niet lijkt te kunnen volstaan als formele motivering van de beoordeling van de examenproef;

Overwegende dat blijkens het proces-verbaal van de jury de “Motivering” voor verzoeksters cijfer, 22 punten op 50, luidt: “geen structuur inhoud”; dat elke nadere commentaar of toelichting ontbreekt; dat de juryleden ook niet op de examenkopij van verzoekster, die geen enkele op- of aanmerking bevat, er toe zijn kunnen komen zich begrijpelijk te maken; dat de formele motivering te cryptisch en weinigzeggend is om afdoend te kunnen zijn;

Overwegende dat de verwerende partij in de loop van de schorsings-procedure een zogenaamd “typeantwoord” bijbrengt dat “de objectieve maatstaf” voor “de gedane puntenbedeling” zou uitmaken en waarmee “de door verzoekster gegeven schriftelijke antwoorden op geen enkel punt overeenkwamen”; dat verzoekster ter terechtzitting onder meer er op wijst dat het om een motivering a posteriori gaat die bovendien niet strookt met de gegeven punten; dat dit in de huidige stand van de procedure wordt bijgetreden; dat blijkens de te elfder ure aangevoerde motivering verzoekster geen enkel punt verdient, wijl ze er dan toch 22 heeft gekregen; dat met de nieuwste verantwoording dan ook geen rekening wordt gehouden;

Overwegende dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoekster in het verzoekschrift en ter terechtzitting uiteenzet en toelicht dat zij reeds jarenlang op contractuele basis in dienst is van de gemeente als maatschappelijk assistente en als zodanig blijkbaar volledige voldoening geeft, dat haar niet slagen dan ook een ernstige morele kaakslag betekent, dat het examen een unieke kans betekent om statutair benoemd te geraken en voor bevordering in aanmerking te komen, dat het immers 20 jaar geleden is dat de gemeente een dergelijk examen heeft georganiseerd en dat ernstig te verwachten valt dat het nog eens zo lang zal duren vooraleer zich een nieuwe kans voordoet om te slagen;

Overwegende dat het nadeel in de concrete omstandigheden van de zaak, daarin inbegrepen de niet-verschijning van verwerende partij ter terechtzitting en het vermoeden dat artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State daar aan hecht, overtuigt; dat het nadeel zowel ernstig als moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat de voorwaarden voor een schorsing vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe waarbij Freya Hendrickx niet geslaagd wordt verklaard voor de schriftelijke proef van het aanwervingsexamen van maatschappelijk assistent(e), aan betrokkene meegedeeld op 2 april 2002.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2003, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.